

Cigaretter, 26, som meget sjældent røg, og 316 Rygere. 105 røg fra 1—3 Cigaretter ugentlig, 37 fra 4—6 ugentlig, 39 2 daglig, 19,3 daglig o. s. v. Der var 5, som daglig røg 10 Cigaretter. I alt beløber denne Cigarettrygning sig til 125,459 Cigaretter aarlig, hvilket andrager saadant noget som 1,200 Kr. Er det samme Tilfældet i de øvrige københavnske Skoler, andrager Cigarettrygningen i Virkeligheden et samlet Beløb af ca. 40,000 Kr. aarlig. En anden Ting, jeg vil tillade mig at pege paa, er den Omstændighed, at der ved Brugen af Tobak ofte opstaar Ildebrand. Nye danske Brandforsikringselskab oplyser for 1908, at af 422 Ildebrande skyldes de 92 Tobaksrygning.

Jeg vender mig derefter til en Sag, der angaar Justitsministeriet. Det gælder en fornuftig Fortolkning og Administration af Loven om smitsomme Sygdommes Udbredelse. Den 7. og 8. Juli i Sommer indtraf der pludselig i Lohals paa Lange-land, uden nogen paaviselig Forbindelse med tidligere forefaldne Sygdomstilfælde paa Øen, 30 Tilfælde af Skarlagensfeber. Da Epidemihuset ved Rudekøbing var fuldt belagt, kunde det ikke tage flere Patienter, og de maatte saaledes blive i Hjemmene, hvilket forøgede Faren for Smittens Udbredelse. Epidemikommissionen holdt et Par Møder, men foretog sig i øvrigt intet. 5 Uger senere var der i alt 50 Tilfælde under Behandling. At dette foruden Ubehaget og Sorgen over Sygdom og Død var til stor økonomisk Skade for Befolkningen i Lohals, siger sig selv. Dette Badested, som det jo er, led i Virkeligheden i Anledning af denne Epidemi et Tab, der kan regnes til op imod 100,000 Kr. Hvorfor gjorde Epidemikommissionen intet? Fordi Epidemikommissionen ikke kan handle paa egen Haand, men skal indstille til Oversundhedskommissionen, der bestaar af Amtmanden og Stiftsfysikus samt 3 valgte Medlemmer. Det er en lang Vej, og denne Oversundhedskommission, der har Forholdene mere paa Afstand, er tilbageholdende. Imidlertid kan Forholdene vistnok ændres, naar Loven fortolkes paa en fornuftig Maade. Myndighederne fortolker Epidemikommissionens Kompetence til at skride ind efter Lovens § 4, 2det Stykke, der siger, at Oversundhedskommissionen kan efter Epidemikommissionens Indstilling træffe visse bestemte Foranstaltninger. Men hvis man vil bestemme Epidemikommissionens Kompetence efter § 2, 3die Stykke, kan nævnte Kommission i Virkeligheden godt skride ind, idet det dør

hedder: „I ethvert Tilfælde, hvor en ondartet smitsom Sygdom maatte optræde under Forhold, der gøre øjeblikkelige Foranstaltninger fornødne til Forhindring af Smittens Udbredelse i videre Kredse, skal Sundhedskommissionen (Epidemikommissionen), indtil Sagen kan forelægges fornævnte Myndigheder til Beslutning, hvilket hurtigst muligt bør ske, være berettiget til foreløbig at sætte de for den offentlige Behandling gældende Isolations- og Desinfektionsforskrifter i Kraft.“ Epidemikommissionen kan herefter træffe midlertidige Foranstaltninger, som saa naturligvis senere skal godkendes af Oversundhedskommissionen. Navnlig naar man tager i Betragtning § 1, 4de Stykke, hvori det hedder: „Hvor Omstændighederne ikke tilstede, at Kommissionen sammenkaldes til at tage Beslutning, kan fornøden Foranstaltning foreløbig træffes af Politimesteren, for saa vidt Stadseller Distriktslægen med ham anser den for nødvendig.“ Se, hvis man vil fortolke Loven efter de Bestemmelser, jeg her har nævnt, er der ingen Tvivl om, at Epidemikommissionen kan skride ind straks. Forslag til Lovens Revision skal forelægges senest den 1. Januar 1915. Jeg vil da haabe, at vi maa faa en virkelig gennemgribende Revision og navnlig faa Forholdene gjort saa enkle som muligt. Loven skulde have været revideret i 1910 og derefter i 1912; men begge Gange erklærede Justitsministeren, at den virkede fuldt ud tilfredsstillende. Det beror naturligvis paa den Omstændighed, at der ikke er indtruffet ekstraordinære Forhold. Nu stod vi her overfor et ekceptionelt Tilfælde, og saa viste Forholdene sig ganske utilfredsstillende. Ved Lovens Revision maa den største Myndighed og det dermed forbundne Ansvar lægges hos de stedlige Autoriteter, Distriktslægen og Politimesteren. Oversundhedskommissionen er en forbenet, bureaukratisk Fremtoning, som altid vil forhale den Afgørelse, der under ekstraordinære Forhold netop skal træffes hurtigt. Men indtil denne Revision, som naturligt maa foretages samtidig med Behandlingen af Medicinalkommissionens Indstilling, har fundet Sted, vil jeg henstille til den højtærede Justitsminister ved Cirkulære at gøre de respektive Myndigheder opmærksom paa, at de kan og bør tage Affære efter Lovens § 2, 3die Stykke, og § 1, 4de Stykke. Jeg skal derefter berøre nogle Forhold, der angaar Statsbanerne. Den store Jernbaneulykke ved Bramminge har bragt det Spørgsmaal i Forgrunden, om der ikke indenfor de danske Statsbaner er et eller